

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 207/2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 27. listopadu 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane XXXXXXXXXXXXX,

v příloze zasílám Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová, v. r.
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. et Mgr. Lenkou Haštabovou, Ph.D.
v hlavním líčení konaném v Praze dne 25. června 2020

t a k t o

Obžalovaný

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,

narozený dne XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od 5. 11. 2018 do 7. 11. 2018 v XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, okres Praha-východ v rozporu s povinnostmi, které mu ukládá vodní zákon(zákon č.254/2001Sb. o vodách) v § 39 a v rozporu s dalšími povinnostmi uloženými v zákoně č 167//2008 Sb. o předcházení ekologické újmě, a v zákoně č.185/2001 o odpadech, vypustil z cisterny MAN registrační značky XXXXXXXXX přesně nezjištěné množství ropných látek (starého degradovaného motorového oleje), které na základě dohody s majitelkou zámku v obci XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vyčerpal z jímky na pozemku p. č. XXXX nacházejícího se v objektu zámku v obci XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, a to konkrétně do příkopu přilehlého k okraji pole u silnice III/2458 vedoucí z obce XXXXXXXXXXXX a dále podél silnice III/2458 v katastru obce XXXXXXXXXXXX, svým jednáním tak kontaminoval půdu prosakem vypuštěných tekutin v úseku 700 metrů a způsobil tak havárii ve smyslu § 40 vodního zákona s nezbytností provedení sanačních prací, které provedla společnost Dekonta, a. s., kdy náklady na sanaci zasaženého území byly vyčísleny společností v celkové výši 705 324 Kč, čímž

způsobil zadavateli těchto prací XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, IČ: XXXXXXXX škodu ve výši 705 324 Kč

tedy

v rozporu s jiným právním předpisem z hrubé nedbalosti ohrozil půdu nebo jinou složku životního prostředí a k odstranění následku takového jednání bylo třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu,

čímž spáchal

přechin poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti dle § 294 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 294 odst. 1 trestního zákoníku u k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 12 (dvanácti) měsíců.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný byl na základě obžaloby podané Okresním státním zastupitelstvím Praha – východ ze dne 23. 1. 2020 stíhán pro přechin poškození a ohrožení životního prostředí podle § 293 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním, které je uvedené ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný uvedl, že se necítí býti viněn. Byl telefonicky kontaktován svědkem XXXXXXXXXXX, zda by mohl vyvést jímku v XXXXXXXXXXX, neboť vyváží septiky. Mělo se jednat o dřívější teletník. Poté byl kontaktován přímo majitelkou, na místě mu jímku ukázala, byl tam k dispozici ještě ukrajinský pracovník. Obžalovaný vyčerpal jímku celou, bylo mu řečeno, že v areálu zámku se nachází ještě jedna jímka. Obžalovaný se domníval, že obsahem jímky je močůvka, neptá se klientů, co je obsahem septiků, pouští se tam fekálie. Dále uvedl, že byl domluven se svědkem XXXXXXXXXXX, na které pole má obsah jímky vypustit, obžalovaný tam však nedojel, neboť měl poruchu a vylil obsah do příkopu u nejbližšího pole, jednalo se o jedno místo u XXXXXXXX, u XXXXXXXXXXX nebyl. Obžalovaný ví, že se fekálie vyváží na čističku, ale domníval se, že je to močůvka a může ji vyvézt na pole. Obžalovaný si při vypouštění ne všiml barvy, zápachu nebo složení, obsahy jímek někdy zapáchají, mají různé barvy.
3. Svědek XXXXXXXX uvedl, že mu volala svědkyně XXXXXXXXXXX, zda nezná někoho, kdo se zaobírá odvozem fekálií a svědek tyto informace měl o obžalovaném. Svědek mu tedy zavolal a číslo poté předal svědkyni XXXXXXXXXXX. V té době svědek pobýval v Kanadě, nevěděl, co je obsahem nádrže a obžalovaného neinstruoval, kam to má vyvést. Svědek je sice zemědělec, ale nehosподаř, ani pole nevlastní.
4. Svědkyně XXXXXXXXXXX uvedla, že opravují koupenný zámek a na pozemku našli jímku, ve které byla tekutina, svědkyně se domnívala, že voda. Požádala o pomoc svědka XXXXXXXX, zda nezná někoho, kdo by jímku vysál a odvezl. Svědkyně obžalovanému jímku ukázala, poté odešla, na místě zůstal svědek XXXXXXXX. Obžalovaný jímku vysál, svědkyně zaplatila, ale neříkala, obžalovanému, kam má obsah vyvézt. Svědkyně obžalovanému neříkala, co je obsahem

jímky, sama to vůbec nezjišťovala, odpadům nerozumí. Obžalovaný se neprokázal žádným způsobem, ale přijel s cisternou, tudíž se svědkyně domnívala, že je oprávněn s obsahem jímky nakládat. V areálu jiná jímka není.

5. Svědek XXXXXXXXXXXX uvedl, že má se svědkyní XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX smlouvu a pracuje u ní v objektu. Obžalovaný přijel vytáhnout jímku, svědek mu ji ukázal a odešel pracovat. Svědek neřikal obžalovanému, co jímka obsahuje, domníval se, že je to voda. Jiná jímka na místě nebyla a svědek obžalovanému neřikal, kam má obsah odvézt.
6. Z ohledání místa činu a fotodokumentace s videem bylo zjištěno, že místo ohledání se nachází v katastru obce XXXXXXXXXXXX na komunikaci ve směru na obec XXXXXXXXXXXX. Po pravé straně na poli podél komunikace ve vzdálenosti půl metru od vozovky se nachází neznámá černá látka, látka je podél komunikace rozlita v hustých tmavých kalužích a to v celkové délce 200 metrů, kdy jeden pruh má cca 8 metrů a šířku 2,5 metru a poté je 8 metrů mezera. Po pravé straně ve směru se uvedená látka nachází také, nikoli v kalužích, ale stříkancích na trávě a keřích v totožných rozměrech o celkové délce cca 150 metrů.
7. Z šetření s fotodokumentací bylo zjištěno, že proběhlo šetření v areálu na zámku XXXXXXXXXXXX, svědkyně XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX ukázala policejní hlídce místo, kde byla jímka, ze které byl na podzim roku 2018 vytažen obsah. Místo se nacházelo v levé části areálu před budovou označenou jako konírna. Budova je kompletně zrekonstruovaná. Před ní se nachází komunikace se zpevněným povrchem z drčeného kamene, ve středu se nachází zatravněný prostor, ohraničený obrubníky a ve středu zatravněného prostoru je čerstvě vysazený strom, v tom místě se měla nacházet jímka. Na dotaz svědkyně uvedla, že se jednalo o jedinou jímku, domnívala se, že v areálu ještě nějaké budou, ale jednalo se jen o trubky, nikoli jímku.
8. Z oznámení o přestupku bylo zjištěno, že přestupek oznámil Městský úřad Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Odbor životního prostředí a podezřelými byli obžalovaný a svědek XXXXXXXX, který měl nechat vyvézt z jímky její obsah.
9. Z šetření škody a rozboru bylo zjištěno, že byl kontaktován pan XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z HZS Dekonta ohledně zjištění škody, který uvedl, že na vyčíslení škody se ještě pracuje, ale lze říci, že za obcí XXXXXXXX se jednalo o stejnou látku jako mezi obcemi XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXX a to použitý motorový olej pro naftové motory.
10. Z vyčíslení škody společností Ekologická havarijní služba Dekonta, a.s. bylo zjištěno, že celkem bez DPH činil finální rozpočet sanačních prací částku 582 912 Kč, z toho 481 246 Kč v XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, 101 666 Kč v XXXXXXXX. Ve vzorku byl zjištěn použitý olej pro naftové motory.
11. Z vyjádření České inspekce životního prostředí soud zjistil, že odebrané vzorky zemin v lokalitě XXXXXXXXXXXX vykazovaly koncentrace C10-C40 až 24x vyšší ve srovnání s hodnotou indikátoru znečištění pro ostatní plochy dle metodického pokynu Ministerstva, v lokalitě XXXXXXXXXXXX 7-8x vyšší. Rozbory vzorků prokázaly, že se na obou lokalitách jednalo o totožnou látku, ve které je majoritní složkou použitý motorový olej pro naftové motory. Znečištění mělo vizuálně charakter tmavě černých ropných látek na pomezí starého degradovaného oleje až mazutu či dehtu. Pozdější analýzy prokázaly, že se jedná převážně o starý degradovaný vyjetý motorový olej. Vzhledem k nízké viskozitě látky nedošlo k jejímu hlubšímu zásaku a kontaminována tak byla přípovrchová vrstva o mocnosti 2-5cm.
12. Ze sdělení společnosti Dekonta soud zjistil, že byla informována zástupcem vodoprávního úřadu o znečištění krajnice vozovky a přilehlého pole u XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, který uložil společnosti realizovat odstranění znečištění včetně související likvidace odpadů, dokumentace a vzorkování. Ke kontaminaci podzemních a povrchových vod ropnými látkami nedošlo. Havarijní služba provedla strojní odtěžbu kontaminované zeminy. Sanačními pracemi vzniklo celkem

113,58t nebezpečného odpadu, 17,96 t bylo zlikvidováno, dalších 95,62t bylo uloženo k biodegradaci.

13. K osobě obžalovaného byl zjištěn jeden záznam v evidenci rejstříku trestů z minulosti, ke kterému nelze přihlížet.
14. Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti dle § 294 odst. 1 trestního zákoníku.
15. Obžalovaný se cítil nevinný, ačkoli se k vypuštění obsahu vytažené jímky na zámku v XXXXXX doznal. Uvedl však, že se domníval, že se jedná o močůvku, tudíž jí může vyvézt na pole, měl to domluvené se svědkem XXXXXX a stalo se tak pouze na poli u XXXXXXXX, vypuštění u XXXXXXXX popřel. Okolnosti obžalovaným uváděné však byly vyvráceny provedenými důkazy. Především z vyjádření České inspekce životního prostředí a rozborů Ekologické havarijní služby Dekonta, a.s. bylo prokázáno, že na poli u XXXXXXXX a XXXXXXXX se jednalo o totožnou látku, ve které byl majoritní složkou použitý motorový olej pro naftové motory. Sám obžalovaný doznal, že předmětnou jímku vyčerpal celou a svědkyně XXXXXXXXXXXX se svědkem XXXXXXXXXXXX vypověděli, že žádná další jímka v areálu nebyla. Soud neměl důvod těmto svědkům nevěřit, protože svědkyně XXXXXXXXXXXX sama rezignovala na jakékoli povinnosti majitele pozemku při nakládání s odpady a zjevně si při hlavním líčení nebyla vlastního pochybení vědoma, neměla tedy důvod výpověď jakkoli zkreslovat. Soud tak má za prokázané, že obžalovaný vypustil shodné ropné látky z jediné jímky z areálu zámku v XXXXXX jak u XXXXXX, tak u XXXXXXXX, když vytáhl veškerý obsah jediné jímky v objektu. Dále bylo svědkem XXXXXXXX vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se s tímto svědkem domluvil, že může obsah jímky vyvézt na jeho pole. Svědek uvedl, že se v předmětné době zdržoval v Kanadě a žádné pole nevlastnil. Nicméně i v případě prokázání takové dohody by se obžalovaný nevyvinil, neboť odpad z jímek lze vypouštět pouze na místech k tomu určených, nikoli kde je zrovna potřeba, což by obžalovaný, jako osoba zkušená s nakládáním s odpady, měl vědět.
16. Svědkyně XXXXXXXXXXXX i svědek XXXXXXXX se domnívali, že tekutina v jímce je voda, obžalovanému však neříkali, co jímka obsahuje, blíže se vůbec nebavili, obžalovaný se tak pouze domníval, že jímka obsahuje močůvku, nic takového mu potvrzeno nikým nebylo. Obžalovaný byl objednan v rámci svého živnostenského podnikání, kdy oborem jeho činnosti je nakládání s odpady a pokud se majitelce neprokázal, že je osobou oprávněnou s odpady nakládat, rozhodně se tak choval, když na místo dojel s cisternou a zajímal se o místo, kde jímka je a začal ji vytahovat. Obžalovaný, jako osoba odpovědná za řádné naložení s odpadem, obsah jímky neznal a spoléhal při vypouštění pouze na své domněnky, že by se s největší pravděpodobností mohlo jednat o močůvku, když na místě býval teletník, přičemž soud nepochybuje o tom, že ani majitelka objektu, odpovědná za odpad z vlastního pozemku, se obsahem jímky nezaobírala. Je tedy zřejmé, že obě osoby nesoucí odpovědnost za odpad své povinnosti porušili a dostatečně se o obsah jímky nezajímali. Obžalovaný si jako živnostník v oblasti nakládání s odpady musel být vědom, že odpad, který z jímky vytáhne, má být odvezen do čistírny odpadních vod, avšak právě s ohledem na jeho domněnku, že se jedná o močůvku a nepřipuštění si žádných větších následků, porušil povinnosti zákonem uložené, vzhledem k obsahu jímky především § 39 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, podle kterého každý, kdo zachází se zvláště nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, je povinen učinit odpovídající opatření, aby nevnikly do povrchových nebo podzemních vod nebo do kanalizací, které tvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení, přičemž z vyjádření společnosti Dekonta a.s. vyplynulo, že se v daném případě jednalo o nebezpečný odpad.

17. Soud však se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že skutková podstata přečinu poškození a ohrožení životního prostředí byla ve své subjektivní stránce naplněna zaviněním nedbalostním, nikoli úmyslným. Zákon vyžaduje v daném případě zavinění z hrubé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého je trestný čin spáchán z hrubé nedbalosti, jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákonem. K posouzení zjevné bezohlednosti pachatele nutno přistoupit z hlediska zkušenosti pachatele a ostatních okolností případu, kdy je třeba zvažovat na jedné straně povinnosti uložené pachateli zvláštními právními nebo bezpečnostními předpisy nebo uznávanými pravidly a na druhé straně vlastnosti, zkušenosti, znalosti a okamžitý stav pachatele (vzdělání, kvalifikace, obecné i speciální zkušenosti, inteligence, postavení v zaměstnání apod.) a jednak okolnosti konkrétního případu, ať už existují nezávisle na pachateli, nebo jsou jím vyvolané. Zvláštní pozornost pak bude třeba věnovat právě přístupu pachatele k požadavku náležité opatrnosti, neboť v tom je jádro posouzení míry jeho zavinění, tedy zda jeho nedbalost byla hrubá či jen lehká či menší (s nižší mírou nedbalosti). *(K tomu srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, 3614 s./ komentář k § 16).*
18. Posouzením zjištěných skutečností soud dospěl k závěru, že obžalovaný skutek zavinil hrubou nedbalostí, neboť jeho přístup k zákonnému požadavku náležité opatrnosti byl očividně lhostejný. Obžalovaný se na místě o obsah jímky vůbec nezajímal a to ani ústně od přítomných osob a bez přiměřených důvodů spoléhal na své domněnky, že se jedná o močůvku, ačkoli je nakládání s odpady jeho předmětem podnikání a měl by tedy znát zákonné povinnosti. Obžalovaného nepříjemně k obezřetnosti ani skutečnost, že na místě probíhaly stavební práce a do jímky se tak mohly dostat jakékoli suroviny. O bezohlednosti obžalovaného pak svědčí skutečnost, že ho látky na pole vypouštěné vůbec nezajímal, v opačném případě by totiž nemohl ve vypouštění pokračovat, neboť na první pohled bylo zřejmé, že se v daném případě rozhodně o močůvku nejedná. Lze tedy uzavřít, že se obžalovaný nepochybně při činnosti nedopustil úmyslného porušení či ohrožení životního prostředí, když se obsahem jímky nezaobíral ani její vlastník, avšak jeho nedbalost lze hodnotit jako hrubou, neboť mu byly lhostejné jakékoli povinnosti, když by jim nedostal ani při nakládání s tzv. statkovým hnojivem, čímž se hájil, jelikož v takovém případě by nepřipustně uváděl do oběhu neoznačené hnojivo.
19. Z hlediska právní kvalifikace tak obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti dle § 294 odst. 1 trestního zákoníku, neboť v rozporu s jiným právním předpisem z hrubé nedbalosti ohrozil půdu nebo jinou složku životního prostředí a k odstranění následku takového jednání bylo třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu. Toto jednání spáchal nedbalostním jednáním ve smyslu § 16 odst. 2 trestního zákoníku. Soud tedy na rozdíl od obžaloby neshledal v jednání obžalovaného úmyslnou alternativu obsaženou v § 293 trestního zákoníku.
20. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obsahu ustanovení § 39 trestního zákoníku, jakož i z dalších skutečností, zejména polehčujících, event. přitěžujících. Obžalovaný nemá v rejstříku trestů záznam, ke kterému by se dalo přihlížet. Soud změnil právní kvalifikaci daného skutku z úmyslného trestného činu na nedbalostní, obžalovanému tak hrozil trest odnětí svobody až na šest měsíců. Jelikož soud ukládal trestním příkazem trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na 18 měsíců a to za úmyslnou trestnou činnost, rozhodl se v daném případě za překvalifikovanou nedbalostní trestnou činnost uložit trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon podmíněně odloží na nejnižší možnou zkušební dobu 12 měsíců. Jedná se i tak o polovinu zákonné sazby a to s ohledem na způsobenou značnou škodu. Výměru soud považuje za dostačující k tomu, aby si obžalovaný uvědomil, že při své podnikatelské činnosti musí postupovat obezřetně, v souladu se zákonnými povinnostmi, neboť v opačném případě může dojít ke značným škodám a k ohrožení a poškození životního prostředí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu Praha-východ. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 25. června 2020

JUDr. et Mgr. Lenka Haštabová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání dne 8. října 2020 **odvolání obžalovaného** podané proti rozsudku Okresního soudu Praha – východ ze dne 25. 6. 2020, číslo jednací 38 T 15/2020 – 186, a rozhodl

takto:

Podle § 257 odstavec 1 písm. b) trestního řádu se napadený rozsudek ruší a podle § 222 odstavec 2 trestního řádu se věc spočívající ve skutku popsaném tak, že

Obžalovaný

narozený dne _____ v _____, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem

v přesně nezjištěné době od 5. 11. 2018 do 7. 11. 2018 v _____, okres Praha-východ v rozporu s povinnostmi, které mu ukládá vodní zákon (zákon č. 254/2001 Sb. o vodách) v § 39 a v rozporu s dalšími povinnostmi uloženými v zákoně č. 167/2008 Sb. o předcházení ekologické újme, a v zákoně č. 185/2001 o odpadech, vypustil z cisterny MAN registrační značky _____ přesně nezjištěné množství ropných látek (starého degradovaného motorového oleje), které na základě dohody s majitelkou zámku v obci _____ vyčerpal z jímky na pozemku p. č. _____ nacházejícího se v objektu zámku v obci _____, bývalého _____ a to konkrétně do příkopu přilehlého k okraji pole u silnice III/2458 vedoucí z obce _____ a dále podél silnice III/2458 v katastru obce _____ svým jednáním tak kontaminoval půdu prosakem vypuštěných tekutin v úseku 700 metrů a způsobil tak havárii ve smyslu § 40 vodního zákona s nezbytností provedení sanačních prací, které provedla společnost Dekonta, a. s., kdy náklady na sanaci zasaženého území byly vyčísleny společností v celkové výši 705 324 Kč, čímž způsobil zadavateli těchto prací _____, IČ: _____ škodu ve výši 705 324 Kč, v čemž byl spatřován přečin poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti dle § 294 odst. 1 trestního zákoníku

se postupuje k projednání Městskému úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav – přestupkové komisi.

Odůvodnění

Okresní soud Praha – východ uznal obžalovaného _____ vinným skutkem, který je popsán ve skutkové větě tohoto rozhodnutí, prvý soud právně kvalifikoval tento skutek jako přečin poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti podle § 294 odsst. 1 tr. zákoníku a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 12 měsíců.

Obžalovaný podal v zákonné lhůtě odvolání, v něm polemizuje se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, namítá zejména, že to nebyl on, kdo znečistil půdu v _____ okres Praha –

Shodu s prvopisem potvrzuje

východ, byť připouští, že byl v a do pole tam vypustil obsah z cisterny automobilu, s níž tam přijel. Obžalovaný pak v rámci odvolání namítá právní důvody, pro které nemůže být uznán žalovaným trestným činem vinným, zejména namítá, že, ani na základě zavinění z nedbalosti, mu nelze vytýkat, že nemohl předpokládat, že jiné subjekty neplní své právní povinnosti. U veřejného zasedání odvolacího soudu pak doplnil svoji argumentaci proti právní kvalifikaci tím, že na základě novelizace trestních předpisů k 1. 10. 2020 již není jeho jednání trestným činem, neboť nenaplnuje část skutkové podstaty, podle níž je „třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu“, když na sanaci zasaženého území byly vyčísleny náklady výši 705 324 Kč, podle trestních předpisů od 1. 10. 2020, je pak možné za pojem značný rozsah považovat částku 1 000 000 Kč a výše.

Soud druhého stupně po přezkoumání rozsudku, skutkového a právního stavu k datu rozhodování soudu prvního stupně, musí konstatovat, že první soud provedl dokazování v úplném rozsahu, žádných procesních pochybení se nedopustil a i jeho skutkové a právní závěry ke dni jeho rozhodování je možno akceptovat. Obhajobě však třeba přisvědčit, že s účinností novelizace trestního zákoníku od 1. 10. 2020 je třeba, aby byl naplněn pojem „náklady ve značném rozsahu“, aby se jednalo o náklady v částce 1 000 000 Kč a výše – viz novelizované znění § 138 odst. 1 tr. zákoníku. V tuto chvíli, ke dni rozhodování soudu druhého stupně, není naplněna základní skutková podstata trestného činu, pro který byl obžalovaný v řízení před soudem prvního stupně uznán vinným, je třeba proto napadený rozsudek zrušit již ve výroku o vině. Soud druhého stupně je však toho názoru, že ačkoliv v tuto chvíli není možno posoudit jednání obžalovaného jako trestný čin, připadá v úvahu posouzení takového jednání jako přestupku v řízení správním před příslušným správním orgánem. Z tohoto důvodu byl rozsudek zrušen podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu a věc byla postoupena Městskému úřadu v Brandýse nad Labem k projednání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Lze proti němu podat **dovolání** do 2 měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně z důvodů uvedených v § 265b) tr.ř. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Praha 8. října 2020

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D., v. r.
předseda senátu